

**Jāņa Cimzes vadītā
Vidzemes draudzes
skolu
skolotāju semināra
pazīstamākie
audzēkņi**

Oto Ābele (1861-1922) – skolotājs. Dzimis Lugažu „Vekšos”. Beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. 1884.g. ieradās Blomē, kur sācis strādāt Silķītes skolā. Viņa vadībā nodibināta viena no vecākajām Latvijas dziedāšanas biedrībām – Smiltenes mūzikas un dziedāšanas biedrība. Darbojies arī Smiltenes lauksaimniecības biedrībā. Silķītes skolā nostrādājis vairāk kā 20 gadus. Vēlāk pārcēlies uz Rīgu, kur strādājis Leitāna elementārskolā, Olava tirdzniecības skolā, Bulduru pamatskolā.

Kārlis Andersons (1844-1912)

– pirmais ievērojamais Cēsu profesionālais fotogrāfs, pedagogs un sabiedriska darbinieks. No 1865.-1868.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Vācijā apguvis fotogrāfa amatu un vairāk kā 30 gadus strādājis Cēsīs. Darbi apbalvoti ar medaļām. Sarakstījis grāmatu „Retuša fotogrāfijā” (1910).

Pēteris Apinis (1854-1919) –
skolotājs. No 1872.-1875.g.
mācījies Cimzes skolotāju
seminārā Valkā.

Apsīšu Jēkabs (1858-1929) – rakstnieks. No 1878.-1879.g. mācījies Cimzes skolotāju semināra pēdējā klasē, interesējies par literatūru un latviešu valodu, iepazinies ar latviešu prozas paraugiem. Viņa literārā darbība iesākusies Rūjienā, kur strādājis par palīgskolotāju. Labākos darbus sacerējis Kokmuižas pagastā. Sasniedzis augstu māksliniecisko kvalitāti īsā stāsta reālistiskajā līnijā, radījis spilgtus tēlus („Bagāti radi”, „Pie pagasta tiesas”).

Auseklis (1850-1879) – tautiskās atmodas darbinieks, dzejnieks. No 1868.-1871.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā, kur sācis atdzejot Šillera, Gētes un Heines darbus. J.Cimzes ierosināts, vācis folkloru, šeit radušies arī pirmie oriģināldzejoļi. Seminārā, neraugoties uz valdošo vācisko garu, izveidojies par dedzīgu jaunlatvieti, baltvācu muižniecības un baznīcas noliedzēju. Strādājis par skolotāju, publicējies periodikā. Kļuvis par izcilāko tautiskā romantisma pārstāvi latviešu literatūrā, tautas pašapziņas modinātāju un cīņā saucēju. Mūža pēdējos gadus pavadījis Pēterburgā.

Johans (Jānis) Bahs (1846-1931) – pedagogs, mācību grāmatu autors. No 1865.-1868.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā. Bijis skolotājs Rūjienā, Rīgā. Grāmatas „Das ritterschaftliche Parochiallehrer-Seminar in Walk” (1898) līdzautors. Sarakstījis grāmatas: „Deutsche Grammatik, Leitfaden”, „Bērna pirmā lasāmgrāmata” I. un II.; „Русская азбука” u.c.

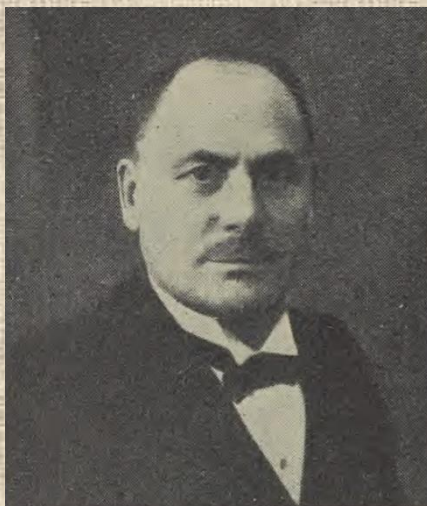
Jānis Bankins (1831-1883) – skolotājs un rakstnieks, viens no pirmajiem latviešiem – skolas grāmatu sarakstītājiem. Bijis apdāvināts un centīgs, labvēļu atbalstīts, iestājies Cimzes vadītajā skolotāju seminārā Valkā, kuru beidzis 1856.g. Pirmā darbavieta – Apukalns, 1857.g. sācis strādāt par draudzes skolotāju Smiltēnē, bet no 1861.g. – Aizkrauklē, kur aizvadījis visus pārējos darba mūža gadus. Bijis „Skolas maizes” un „Dziesmu rotas” līdzstrādnieks. Sarakstījis: „Uzdošanas” (8 grāmatas), „Īsa ģeometrija”, „Īsa fizika”, „Tēvzemes stāsti” un trīs rakstu krājumus „Šis un tas”.

Baumaņu Kārlis (1835-1905) – komponists un literāts. No 1853.-1856.g. mācījies Cimzes seminārā Valkā. Šeit vislabākās sekmes blakus valodām viņam bijušas mūzikā. Semināru beidzis kā pirmais skolēns. Latviešu pirmajiem dziesmu svētkiem sarakstījis „Dievs, svētī Latviju” u.c. patriotiskas dziesmas, kļūdams par pirmo nacionālo komponistu un dedzīgu latvietības cīnītāju.

Antons Benjamiņš (1860-1939).
Bērnību pavadījis Bānūžu muižā, kur viņa tēvs bijis vagars. Beidzis pagasta skolu, Smiltenes draudzes skolu. Mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā (1877-1880), šeit guvis pirmās ierosmes rakstniecībai, šeit veidojies viņa raksturs un pasaules uzskats. Strādājis par skolotāju. Vēlāk laikrakstu „Mājas Viesis” un „Rīta Vēstnesis” redaktors. 1911.g. kopā ar nākamo dzīvesbiedri Emīliju nodibina laikrakstu „Jaunākās Ziņas”. Tulkojis, sarakstījis lugu „Miglā”. Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Voldemārs Bērons (1865-1956) – skolotājs, ērgelnieks, pašvaldību darbinieks, grāmatu izdevējs. Dzimis Valkas „Zīdaros”. Mācījies Valkas pagastskolā, Valkas draudzes skolā. 1886.g. beidzis Cimzes skolotāju semināru. Strādājis par skolotāju, ērgelnieku, mīrtiesnesi. Organizējis un vadījis vairākus korus. Izdevis laikrakstu „Cēsu Ziņotājs”. No 1906.-1917.g. bijis Cēsu pilsētas galva (pirmais latvietis), Cēsu Viesīgās biedrības dibinātājs un priekšnieks. Vēlāk – Cēsu pilsētas 1. pamatskolas pārzinis. Apbalvots ar Annas un Staņislava ordeniem un medaļām. Uzrakstījis grāmatas par Cēsu biedrībām.

Reinholds Bodnieks (1867-?) – skolotājs. 1884.g. iestājies Cimzes skolotāju seminārā, kur mācījies, līdz 1887.g. šī mācību iestāde slēgta, pārgājis uz Baltijas skolotāju semināru. Bijis skolotājs Rūjienas draudzes skolā, Rīgas Mārtaņa baznīcas skolā, Rīgas pilsētas bērnu patversmē u.c.

Kārlis Brēmanis (1867-1945) – skolotājs, ērgelnieks. No 1884.-1887.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis Daugavgrīvas draudzes skolas, A.Dombrovska pamatskolas pārzinis, Rīgas apriņķa skolotāju biedrības priekšnieks, Mangaļu krājaizdevu sabiedrības priekšsēdētājs. 1919.g. padomju vara viņu apcietinājusi, vēlāk atbrīvojusi. 1933.g. pensionējies. Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Jānis Broks (1864-?) –
pedagogs. Dzimis Lugažu
pagastā. Beidzis Cimzes
skolotāju semināru Valkā.

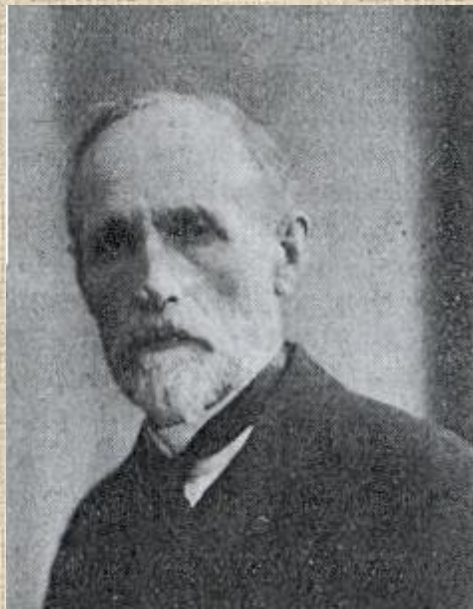
Kārlis Cilinskis (1845-?) – skolotājs un literāts. No 1865.-1868.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Ražīgs lubu literatūras autors. Sastādījis bērnu runu krājumu, mājmācības grāmatu „Bērnu dārzs”, kā arī „Vidzemes Šveices pilis.. līdz ar vēsturisko stāstu par Turaidas Maij-Rozi”, „Modernais mīlestības vēstulnieks...” u.c.

Reinis Cukurs (1866-1946) – skolotājs. No 1883.-1887.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis skolotājs Liepupē un Mazsalacā. Piedalījies 1905.g. kustībā, emigrējis, vadījis progimnāziju Malajā. Pēc atgriešanās Latvijā no 1920.-1923.g. organizējis un vadījis Jelgavas skolotāju institūtu. Nodibinājis Tautas konservatoriju Jelgavā, labierīcības biedrību Saulkrastos. Sarakstījis mācību grāmatas, tūristu ceļvežus u.c.

Juris Dauge (1835-1910) –
literāts un pedagogs. 1856.g. ar
izcilību beidzis Cimzes
skolotāju semināru Valkā. Bijis
skolotājs Baložu muižā, Saukā.
Publicējies laikrakstā „Mājas
Viesis”, sarakstījis mācību
grāmatas. Nozīmīgākais darbs
– „Turaidas jumprava”.

Kārlis Dēķens (1866-1942) – skolotājs un politiķis. No 1884.-1887.g. apmeklējis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Bijis skolotājs, Tautas padomes, Satversmes sapulces, Saeimas loceklis, izglītības ministra biedrs. Sarakstījis vairākas skolu un pedagoģiskas grāmatas. Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Diženajo Bernhards (īst.v. **Bernhards Dižs**; 1864-1933) – rakstnieks, tulkotājs. No 1881.-1885.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Strādājis par skolotāju Mazsalacā, bijis arī mājskolotājs. 19.gs. beigās dzīvoja Baku. Pratis latīniski, grieķiski gandrīz tikpat labi, kā latviski, uz vietas varējis sacerēt asprātīgus ekspromptus un epigrammas. Mūža otrajā pusē, būdams savādnieks, klaiņojis apkārt, pārtikdams no nelielas pensijas. Mūža beigās dzīvojis Cēsīs, kur arī miris.

Reinis Ebelis (Ēbeļu Reinis,
pseud. **Reinis Bitāns; 1859-1928)** –
tautskolotājs, rakstnieks. Mācījies
Vecpiebalgas draudzes skolā,
izstājies materiālu apstākļu dēļ.
1877.g. eksaminējies Cimzes
skolotāju seminārā Valkā. 51 gadu
strādājis par skolotāju dažādās
vietās Latvijā, arī Pēterburgā. Vācis
tautasdziesmas. Iesniedzis
H.Visendorfam 517 latviešu
tautasdziesmas. 80.-90. gados
darbojies literatūrā – laikrakstos
„Balss”, „Rota”, žurnālā „Austrums”
publicējis dzejoļus, atdzejojumus,
aprakstus, stāstus, apcerējumus.

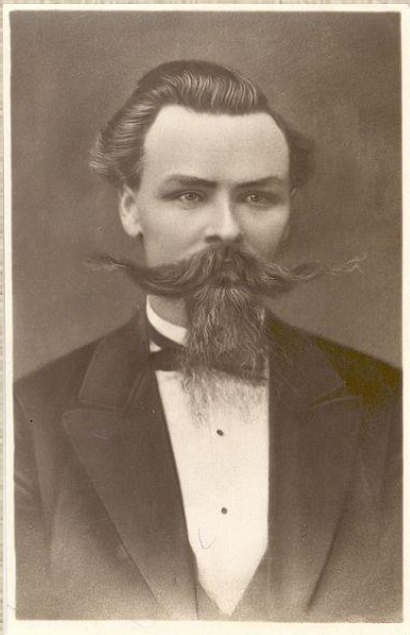
Hanss Einers (1856-1927). Dzimis Sangastē. No 1874.-78.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Viņa darbība ar nelieliem pārtraukumiem saistīta ar Valku, kas toreiz vēl nebija sadalīta. 1880.g. Viljandes ielā darbu uzsākusi draudzes skola, kas bija pirmā skola Valkā ar igauņu mācību valodu (saukta arī par Einera skolu). Vienlaikus strādājis par igauņu valodas pasniedzēju skolotāju seminārā, pilsētas skolā, meiteņu ģimnāzijā, reālskolā. Darbojies dažādās igauņu biedrībās. Sastādījis igauņu valodas gramatikas mācību grāmatu. Apbedīts Cimzes kapos.

Jānis Enkmanis (1856-1915)
– skolotājs un tautas atmodas
laika darbinieks. Dzimis
Smiltenes pagastā. Beidzis
Cimzes skolotāju semināru.
Bijis Valmieras kurlmēmo
skolas priekšnieks un pilsētas
galvas biedrs. Dibinājis
Valmieras latviešu biedrību un
no 1882.-1915.g. bijis tās
priekšnieks.

Julius Gaiks (Jūlijs Gaiķis) (1856-^{ap} 1919) – pedagogs. Dzimis Ēvelē. 1874.-1877.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā. Strādājis Ēveles draudzes skolā.

Toms Gailītis-Gaidulis (1843-1917) – skolotājs un literāts. Dzimis Smiltenes pagastā, beidzis Smiltenes draudzes skolu. No 1859.-1961.g. darbojies Smiltenes apkārtnē par apkārtstaigājošu skolotāju. No 1861.-1865.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. No 1865.-1866.g. bijis skolotājs Palsmanē. Ilgus gadus darbojies Dzērbenē, vadījis sabiedrisko dzīvi, rosīgi piedalījies skolotāju konferencēs. Publicējis humoristiski satīrisku prozu, stāstus, tulkojumus.

Adolfs Grencenšteins (1849-1916) – igauņu pedagogs un rakstnieks. No 1871.-1874.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā. Bijis vairāku igauņu laikrakstu līdzstrādnieks un redaktors, uzstājies pret Baltijas vāciešiem. Rakstījis dzejas un stāstus, pētījis igauņu valodu, publicējis vairākas politiskas brošūras.

Pēteris Hincenbergs (1832-1904) – skolotājs. No 1850.-1853.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis mājskolotājs Bormaņos, palīgskolotājs Mazsalacas draudzes skolā, Rīgas Doma baznīcas priekšdziedātājs, vēlāk 40 gadus Mazsalacas draudzes skolas skolotājs.

Eduards Inzelbergs (1858-1930) – pedagogs. Dzimis Trikātā. 1878.g. beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Ilgus gadus darbojies Valmieras kurlmēmo skolā. Bijis Rīgas kurlmēmo skolas pārzinis. Daudz rakstījis presē par kurlmēmo izglītību.

Eižens Inzelbergs (1838-1893) – pedagogs. No 1856.-1859.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis palīgskolotājs un kora diriģents Liezerē. Ar Liezeres kori piedalījies I un II Vispārējos Dziesmu svētkos.

Kārlis Roberts Jākobsons
(1841-1882) – ievērojamākais
īgauņu atmodas laika
darbinieks, rakstnieks un
žurnālists. No 1856.-1859.g.
mācījies Cimzes skolotāju
seminārā Valkā.

Ādams Jende (1861-1918) – mācītājs, mācību grāmatu autors. 1882.g. beidzis Cimzes skolotāju semināru. Bijis mācītājs Lēdurgas, Ikšķiles un Raunas draudzēs. Sastādījis grāmatu „Mājas mācība līdz skolas laikam”, īsu pasaciņu un pamācošu stāstu izlases „Mājas bērniem”, „Pasaciņas, stāstiņi un pamācības”, „Skaistākās pasakas bērniem”. Sarakstījis vairākas mācību grāmatas pamatskolām ticības mācībā un vēsturē. 1918.g. lielinieku apcietināts, ceļā uz Krieviju nošauts.

Johanns (Jānis) Jansons
(1867-?) – pedagogs. Dzimis
Trikātas draudzes Plāņu
muižas „Vec-Kanās”. No 1885.-
1889.g. mācījies Cimzes
skolotāju seminārā Valkā.

Karls Vilhelms Johansons
(1835-1893) – pedagogs.
Dzimis Trikātas draudzē. No
1853.-1856.g. mācījies Cimzes
skolotāju seminārā Valkā.

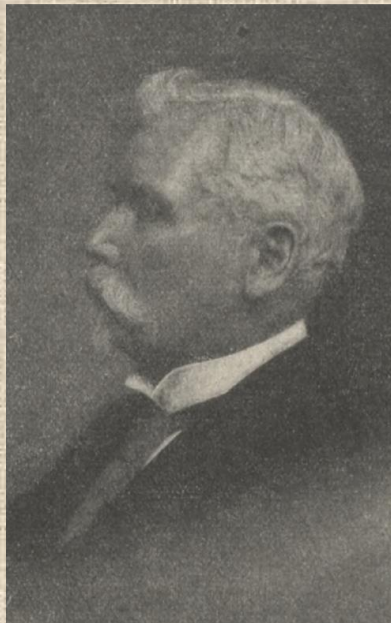
Antons Jūrgenšteins (1861-1933) – igauņu pedagogs. No 1878.-1882.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā.

Juris Kalniņš (Prātkopis; 1847-1919). No 1865.-1868.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Strādājis par skolotāju Ļaudonā, Vietalvā, Sausnējā. Nodibinājis labdarības biedrību, vadījis kori. Vēlāk darbojies Rīgā dažādu laikrakstu redakcijās. Sarakstījis biogrāfisku apcerējumu par J.Cimzi u.c.

Atis Kauliņš (1867-1944) –
mūziķis. Mācījies Cimzes
skolotāju seminārā Valkā, kur
guvis pirmās zināšanas
mūzikā. Bijis diriģents un
ērgelnieks Jelgavā. Izdevis
žurnālu „Mūzikas druva”.

Jānis Kauliņš (1863-1940) – valodnieks. No 1880.-1884.g. mācījies Cimzes seminārā Valkā, (laikā, kad nomiris J.Cimze un vadību pārņēmuši vācieši, bet semināristi nonākuši grūtā stāvoklī). Strādājis par mājskolotāju Grundzālē ārsta H.Heses ģimenē, vēlāk Palsmanē – R. fon Bēra ģimenē. No 1920.g. LU filoloģijas un filozofijas fakultātes docents, vēlāk profesors. Pētījis latviešu valodas izlokšņu intonācijas. Nodibinājis LU profesora J.Kauliņa fondu.

Kārlis Kaužēns (1832-1898) – skolotājs. Beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Kādu laiku bijis skolotājs Trikātā. Bijis ģimnāzijas skolotājs Monpeljē (Francijā), vēlāk Rēvelē. Studiju laikā sacerējis dažas dziesmas.

Augusts Kažoks (1863-1893) –
dzejnieks. 1884.g. beidzis
Cimzes skolotāju semināru
Valkā. Bijis palīgskolotājs
Limbažu draudzes skolā, no
1886.-1887.g. strādājis Ērgemes
draudzes skolā, vēlāk – citviet.
Rakstījis dzejoļus, epigrammas,
atdzejojis. Viņa dienasgrāmata –
bagātīgs laikmeta sabiedriskās,
literārās un pedagoģiskās dzīves
raksturojums.

Jānis Klāviņš (1843-1902) – izdevējs un redaktors. No 1862.-1865.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Strādājis par skolotāju Ļaudonā, no 1867.-1868.g. bijis Cimzes semināra skolotājs Valkā. Strādājis tieslietu resorā dažādās vietās. Nodibinājis ilustrētu nedēļas žurnālu "Rota", bijis tā izdevējs un redaktors. Šeit ievietoti nozīmīgi latviešu literatūras vēstures materiāli. Izdevis un rediģējis arī dienas laikrakstu „Vārds”.

Kārlis Klāviņš (1847-1908) – žurnālists un lauksaimnieks. Beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Strādājis par skolotāju, vēlāk bijis lauksaimnieks. No 1884.-1888.g. kopā ar brāli Jāni izdevis un rediģējis pirmo latviešu ilustrēto nedēļas žurnālu „Rota”.

**Aleksandrs Gotlībs Otto
Kollangs (1859-?) – pedagogs.
No 1877.-1880.g. mācījies
Cimzes skolotāju seminārā
Valkā.**

Jānis Krastiņš (1847-1918) – skolotājs, ērgelnieks. No 1865.-1868.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis mājskolotājs Ķieģeļu muižā Rubenes draudzē un Linnamē, Veru apriņķī. No 1871.g. draudzes skolotājs un ērgelnieks Gulbenē.

Pēteris Ķepīts (1866-1932) – skolotājs. Dzimis Trikātas pagastā. Mācījies Trikātas draudzes skolā, no 1884.-1887.g – Cimzes skolotāju seminārā Valkā.

Pēteris Neijs (1862-1935) –
vācu valodas skolotājs un
ērgelnieks. No 1879.-1883.g.
mācījies Cimzes skolotāju
semināru Valkā. Bijis skolotājs
Raunas mācītājmuižā. Vēlāk –
Kijevā, Pēterpilī, kur piedalījies
latviešu sabiedriskajā dzīvē.
Pēc atgriešanās Latvijā
strādājis Cēsu skolās.
Sarakstījis vairākas vācu
valodas mācību grāmatas. Par
vācu valodas mācīšanu rakstījis
presē. Apbalvots ar Triju
Zvaigžņu ordeni. No 1933.g.
pensijā, dzīvojis savās mājās
Jaunraunā.

Jānis Neilands (1840-1915) – mācītājs un literāts. No Kaudzītes Matīsa grāmatas „Smaidi un asaras”: „Pirmāk izmācījies par skolotāju Cimzes seminārijā...” No citiem avotiem: sekmīgi nolīcis iestājeksāmenus, bet nav uzņemts, jo bijis 3 gadus par jaunu. Piedalījies latviešu Bībeles un Vidzemes dziesmu grāmatu jaunizdevumu rediģēšanā. Tulkojis dziesmu tekstus J.Cimzes krājumam „Dziesmu rota”, pēc Cimzes nāves izdevis krājuma 7. un 8. daļu (1884). Populāra kļuvusi dziesma ar Neilanda vārdiem „Teici, teici, valodiņa”.

Eduards Pavašars (1861-1931) – latviešu luterāņu mācītājs. Mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. 1906.g. dibinājis Latviešu skolu biedrību, bijis tās priekšnieks līdz 1925.g. No 1919.g. – Valmieras apriņķa prāvests.

Jānis Peleks (1850-1924) – skolotājs, ērgelnieks, tautas atmodas laikmeta darbinieks. Beidzis Cimzes skolotāju semināru. Bijis skolotājs Suntažos, Drustos, Āraišos. Dibinājis Āraišu zemkopības un dziedāšanas biedrības. Ilgus gadus bijis dziedāšanas biedrības priekšnieks un kora vadītājs. Izdevis grāmatu „Evanģēliuma meldiņi”, sastādījis „Zemkopja rokas kalendāru”. Rakstījis laikrakstā „Balss” par skolu, zemkopību un dārzkopību.

Jēkabs Pilsātnieks (1838-1879) – skolotājs un dzejnieks. No 1856.-1859.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. J.Cimze viņu „skaitīja pie saviem lepnuma dēliem”. Bijis skolotājs Vecpiebalgā, dibinājis Vecpiebalgas dziedāšanas biedrību, bijis tās priekšnieks un kora diriģents. Vēlāk vadījis Elizabetes skolu Koknesē. Bijis savā laikā populāro dziesmu „Ozoli vēl Baltijā” un „Nu sveiki, brāļi, kas šeit kopā esam” teksta autors.

Jūlijs Purāts (1835-1897) – viens no pirmajiem latviešu mūzikas darbiniekiem, pirmais pastāvīgais Rīgas Latviešu biedrības kora diriģents, pirmo latviešu teātra izrāžu faktiskais iestudētājs, kapelmeistars. No 1853.-1856.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Šeit pavadītais laiks palīdzējis noskaidrot būtiskāko dzīvē – proti, ka mūzika būs tā, ar ko viņš gribēs nodarboties visu mūžu. Un vēl to, ka viņš ir latvietis pēc sirdsbalss, un tāpēc jāpalīdz saviem tautas brāļiem apzināties savu īsto vietu tautas vidū, savas tautas īsto vietu citu tautu vidū.

Jēkabs Purkalītis (1861-?) – skolotājs un rakstnieks. Dzimis Smiltenes Purkalīšos. Mācījies Smiltenes draudzes skolā, Cimzes skolotāju seminārā Valkā (1879-1883). Strādājis par skolotāju dažādās vietās Latvijā (Smiltenē, Lugažos u.c.) un Krievijā. Žurnālā „Austrums” publicējis melanholiskus un tautiski didaktiskus dzejoļus; šeit parādās arī viņa mākslas teorijai veltītais raksts „Mākslinieks un diletants”. Tulkojis vācu klasikus. Atdzejojumi un paša oriģināldzejoļi izdoti krājumā „Dziesmu pazarītes”. 1918.g. bez vēsts pazudis Krievijā.

Valdemārs Sams (1864-1917)
– skolotājs. Beidzis Cimzes
skolotāju semināru Valkā. Bijis
arī skolas pārzinis un
ērgelnieks. No 1906.g.
skolotājs Millera reālskolā
Rīgā, vēlāk Valkā. Aktīvi
darbojies sabiedriskā dzīvē,
sastādījis mācību grāmatas.

Jānis Sērmūklis (1855-1913)

– ērģeļu virtuozs. No 1871.-
1874.g. mācījies Cimzes
skolotāju seminārā Valkā. Bijis
ērģelnieks un skolotājs Liepājā.
Piedalījies J.Cimzes „Dziesmu
rotas” pārstrādāšanā. No
Cimzes audzēkņiem izcilākais
lietpratējs, kas rūpējies par
nacionālo garu tautas dziesmu
harmonizācijās.

Jānis Sliede (1859-1921) –
izcils skolotājs. Mācījies
Vecpiebalgas draudzes skolā
pie A.Kronvalda, no 1878.-
82.g. – Cimzes skolotāju
seminārā Valkā. Bijis
Vecpiebalgas draudzes skolas
ilggadējs pārzinis (viņa vadībā
skola piedzīvoja pēdējo
ievērojamo uzplaukumu),
baznīcas ērģelnieks un
ķesteris. Darbojies
Vecpiebalgas
Lauksaimniecības biedrībā.

Kārlis Stakle (1851-?) – skolotājs, kordiriģents, atmodas laikmeta darbinieks. No 1871.-77.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. Bijis skolotājs Matīšos, mājskolotājs Braslavā, Ķipēnos, Pēterpilī. Vēlāk Laskates meiteņu skolas pārzinis un kordiriģents Vecpiebalgas Labdarības biedrībā, Matīšu draudzes skolas pārzinis, ērgelnieks, dibinājis Matīšu Dziedāšanas biedrību. Rakstījis presē, referējis apriņķa skolotāju sapulcēs. Sarakstījis mācību grāmatas „Bībeles stāsti tautskolām”, „Krievijas vēsture tautskolām”.

Jānis Stammers (1859-?) –
mācītājs. No 1876.-1879.g.
mācījies Cimzes skolotāju
seminārā Valkā.

Jānis Steiks (1855-1932) –
dzejnieks. No 1873.-1876.g.
mācījies Cimzes skolotāju
seminārā Valkā. Strādājis par
skolotāju mācītāju. 1906.g.
Amerikā izdevis laikrakstu
„Dieva Sveiksme”. Viens no
lielākajiem savādniekiem
latviešu literatūrā.

levērojamākais dzejolis – „Zvēr’
tēvijai!” („Šie kauli, šī miesa...”).

Leonards Šterns (1845-1903) – skolotājs. Jēkaba Zvaigznītes brālis un mantinieks. Viens no sava laika izglītotākajiem latviešiem. Mācījies Cimzes skolotāju seminārā, bet nepabeidzis to. Bijis skolotājs Vidzemē, Rīgā. 1868.g. 22.XI piedalījies RLB dibināšanā, viens no 36 RLB runas vīriem. Vēlāk vācu valodas skolotājs Pēterpilī. Cienījis glezniecību, mūziku, daiļamatniecību. 1893.g. iecelts par RLB mūža biedru. Miris Pēterpilī. Latviešu literatūras vēsturē minēts sakarā ar izdomājumu par J.Zvaigznītes pēcnāves rokrakstu maisiem, no kurienes it kā paslepšus izcelts „Mērnieku laiku” manuskripts.

Vīlips Švēde (1849-1905) – skolotājs. 1871.g. beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Sagatavojies par kurlmēmo skolotāju Rīgā, Vācijā un Šveicē. Bijis jaundibinātās Valmieras kurlmēmo skolas priekšnieks. Aktīvi darbojies sabiedriskajā dzīvē. Dibinājis un vadījis Valmieras latviešu biedrību.

Ādams Tērauds (1830-1891) – skolotājs. No 1850.-1853.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā. Bijis skolotājs un ērgelnieks Ērgļos. No 1871.–1887.g. jaundibinātā Vidzemes pagastskolas skolotāju semināra direktors Valkā. Pēc semināra slēgšanas dzīvojis ārzemēs. Vēlāk skolotājs Valkā. Darbojies Vidzemes skolotāju konferencēs. Sarakstījis mācību grāmatas. Publicējies laikrakstos. Miris Valkā.

Jānis Turauskis (1865-1940).
1883.g. iestājies Cimzes skolotāju seminārā Valkā, kura mācību kursu pēc 4 gadiem beidzis teicami. Bijis skolotājs Vidzemē un Pēterpilī, tirdzniecības skolas inspektors, pilsētas galva, arodskolas direktors Ventspilī. Apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

**Jēkabs Ūders (Ūdris) (1833-
?)** – pedagogs. No 1853.-
1856.g. mācījies Cimzes
seminārā Valkā.

Mārtiņš Ūders (Ūdris) (1839-1921)

– skolotājs un mūzikas darbinieks.

No 1859.-1862.g. mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā. No 1862.-

1910.g. bijis skolas vadītājs Lugažu draudzes skolā. 1868.g. ņēmis

dalību I Valkas Dziesmu svētkos.

1873.g. I Vispārējos Dziesmu svētkos Rīgā kopā ar R.Tomsonu

un J.Grīnfeldu bijis karognesējs.

1900.g. organizējis un vadījis II

Valkas apriņķa dziedāšanas

svētkus. 1885.g. dibinājis un vadījis

Valkas Viesīgo biedrību, bijis tās

kora diriģents.

Ernestis Ūdris (1869-?) – skolotājs un mūzikas darbinieks. Mācījies Cimzes skolotāju seminārā Valkā, kur apguvis klavieru un ērģeļu spēli, kā arī harmonijas mācību. No 1893.-1896.g. bijis tautskolotājs Palsmanes draudzes skolā, vēlāk Madlienā un Liepājā. Komponējis kora un solo dziesmas, darbus orķestrim un klavierēm, izdevis dziesmu krājumus. Bijis Kurzemes diriģentu biedrības priekšnieks.

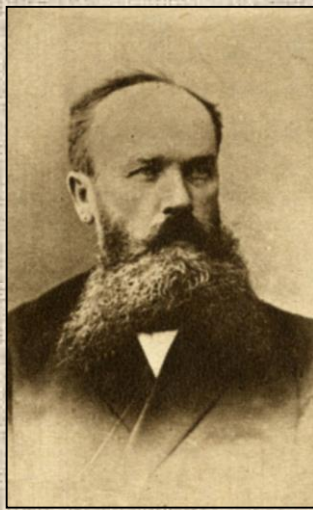
Jānis Ulpe (1858-1934) – skolotājs un rakstnieks. Beidzis Cimzes skolotāju semināru Valkā. Bijis skolotājs un baznīcas ērģelnieks Jaunpiebalgā, Jaunpiebalgas Dziedāšanas biedrības kora diriģents. Piedalījies teātra izrāžu sagatavošanā, uzstājies ar ērģelkoncertiem. Darbojies rakstniecībā: sastādījis dziesmu krājumu „Kokle”. Bijis žurnāla „Jaunības Draugs” līdzstrādnieks, vadījis nodaļu „Darbs un māksla”, kur ievietoja rakstus jaunatnei ar paša zīmētām ilustrācijām. Sarakstījis vairākas mācību grāmatas: „Bībeles stāsti”, „Jautājieni un atbildes”, „Pirmais ģeogrāfijas kurss” u.c. Tulkojis dailliteratūru, rakstījis apceres presē. Pārkrievošanas laikā atlaists, devies uz Kijevu, strādājis par ērģelnieku ev.lut. draudzē.

Augusts Aleksandrs Zēbode
(1844-1887) – skolotājs,
ērgelnieks, kordiriģents. Beidzis
Cimzes skolotāju semināru.
Bijis Cēsu draudzes skolas
skolotājs un ērgelnieks, Cēsu
Labdarības biedrības jauktā
kora diriģents. Ar šo kori
piedalījies 1. Vispārējos
Dziesmu svētkos Rīgā, izcīnījis
II godalgu – mazo sudraba liru.
Uzskatāms par latviešu kora
dziesmas pamatlicēju Cēsīs.

Zeiboltu Jēkabs (1867-1924)

– rakstnieks. Dzimis Bilskā.
Mācījies vietējā pagastskolā
Bāčos, Smiltenes un
Aumeisteru draudzes skolā un
Cimzes skolotāju seminārā
Valkā. Strādājis par skolotāju
Vijciemā, Jaunbilskā, Rauzā,
Plāņos, Blomē. No 1908.g.
dzīvojis tēva mājās. Apbedīts
Smiltenes kapos.

Indriķis Zīle (1841-1919) –
kordirģents. No 1859.-1862.g. mācģies
Cimzes skolotģju seminģrģ, kursu
beidzis ar labģm sekmģm. Lģdz 1867.g.
strģdģjis seminģrģ par skolotģju.
Lģzdarboģies Cimzes „Dziesmu rotas”
izdevumos. Kģ skolotģjs bijis stingrs,
bet taisnģgs, tģpģc seminģrģ audzģkņģ
viņģu ļoti mģlģjuģģ. No 1867.-1878.g.
strģdģjis par Valkas draudzes skolotģju,
ģrgģlnieku un vadģjis draudzes kori.
Nervu kaites dģļ pedagoga darbs bijis
jģatstģj, pģrcģlies uz Tģrbatas apkģrtnģ,
bet mģziķa darbģbu nav pametģs –
devģes uz Latvģju virsdirģģnta
pienģkumos. Guvis visplaģģko atzinģbu
kģ I, II, un III dziesmu svģtkģ
virsdirģģnts.